

Migrationsverkets föreskrifter om handläggning av viseringsärenden;

MIGRFS

15/2010

Utkom från trycket
den 1 september
2010

beslutade den 24 augusti 2010.

Migrationsverket föreskriver, efter samråd med Utrikesdepartementet, med stöd av 8 kap. 13 § 4. utlänningsförordningen (2006:97) följande.

Inledande bestämmelse

1 § Bestämmelser om visering finns i

- Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex).
- Rådets förordning (EG) nr 539/2001, där det fastställs vilka länders medborgare som är viseringsskyldiga respektive viseringsfria.
- Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) nr 265/2010 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller rörlighet för personer med visering för längre tid.
- Schengenkonventionen, tillämpning av Schengenavtalet den 14 juni 1985, artikel 1 och 18.
- Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 767/2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna).
- Avtal mellan EU och Albanien, Bosnien Hercegovina, Makedonien, Moldavien, Montenegro, Ryska federationen, Serbien och Ukraina om ett förenklat förfarande vid utfärdande av viseringar för kortare vistelse.

Utlandsmyndigheterna och polismyndigheterna ska även använda sig av den handledning för handläggning av viseringsansökningar och ändring av utfärdade viseringar som Europeiska kommissionen beslutat om, K(2010)1620 slutlig.

Bemyndigande

2 § Vilka myndigheter som är behöriga att medverka vid förfaranden i samband med viseringar för kortare tid framgår av viseringskodexen.

Därutöver bemyndigas samtliga utlandsmyndigheter samt handelskontoret i Taipei att besluta om viseringar för längre vistelse, (så kallade D-viseringar) som avses i Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) nr 265/2010 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller rörlighet för personer med visering för längre tid.

Överlämnande till Migrationsverket

3 § Om en utlandsmyndighet eller polismyndighet är osäker på hur en ansökan om visering bör bedömas eller om praxis kan påverkas av beslutet, får myndigheten lämna över ärendet till Migrationsverket. Detsamma gäller om det är påkallat av säkerhetsskäl. När ett ärende lämnas över, ska myndigheten ange orsaken till överlämnandet.

Migrationsverket kan besluta att viseringsärenden ska överlämnas till verket för avgörande.

Om en utlandsmyndighet av resursskäl vill överlämna viseringsärenden för handläggning hos Migrationsverket, får det ske först efter beslut av verket.

Avslutande bestämmelser

4 § Utlandsmyndigheterna ska till Migrationsverket regelbundet rapportera om lokal praxis i viseringsärenden och andra frågor av gemensamt intresse som behandlas i det lokala Schengensamarbetet.

Migrationsverket håller utlandsmyndigheterna underrättade om de riktlinjer för viseringsverksamheten som verket fastställer och om den praxis som i övrigt tillämpas.

Dessa föreskrifter träder i kraft två veckor efter den dag de utkom från trycket.

Samtidigt upphör föreskrifterna (MIGRFS 10/2010) om handläggningen av viseringsärenden att gälla.

MIGRATIONSVERKET

DAN ELIASSON

Kenneth Fluor